

— *Priče božjega bitja* ali slučaji, ki niso slučaji. Po dr. Kellerji z dovoljenjem poslovenil J. B. I. zvezek. Tisk Blaznikovih naslednikov v Ljubljani 1886. 12, 76 str. Knjižica ta obseza 44 dogodeb. Ker je pisana v lepi poljudni slovenščini in je lična v vsakem oziru, priporočamo jo vsem prijateljem nabožnega berila. Cena ji je 25 kr., s pošto 5 kr. več. Dobiva se pri založniku Dragotinu Hribarji, v Ljubljani na Bregu št. 10, pri Blazniku in v Katoliški bukvarni.

— Janez Giontini v Ljubljani je znano Malavašičevo povest »*Erazem Predjamski*« izdal nedavno v četrtem natisku. Cena ji je 20 kr. Lepi vspeh, kakeršnega je Giontini dosegel z imenovano Malavašičevo knjižico, moral bi biti našim pisateljem kažipot, kakšne domovinske predmete jim je obravnavati v povestih, namenjenih preprostemu narodu.

Kersnikove povesti. Mislimo, da nam ne bode nihče ugovarjal, ako rečemo, da ga ni boljšega in bolj priljubljenega pripovedovalca v Slovincih, nego je Janko Kersnik. Nihče izmed mlajših naših pripovedovalcev ne zna povesti tako lepo osnovati, tako zanimivo zamotati, mično razviti in harmonično završiti, kakor on. Ljudje, kateri nastopajo v njegovih povestih, to so pravi ljudje, a ne presiljene marijonete ali sentimentalni izrodki puste domišljije. Prizori, katere nam riše Kersnik, zajeti so iz resničnega življenja, dejanje se razvija psihološki brez skokov in pretiranosti in karakteristika delujočih oseb je do pičice popolna. Njegovi Medeni in Koreni živé po vseh slovenskih trgih in mestih; politične uradnike, kakeršen je pl. Ruda, pozna vsak izmed nas; njegovi Hrasti in Boleti so stari naši znanci. Kdo še ni videl davkarskega adjunkta Josipa Megle ali sodnikov Petra in Majarona? Kdo še ni srečal v svojem življenji koketne Elze, ali ljubeznive Boletove Milice, modrega gospoda Janeza ali ognjevitega kaplana Antona? To so vam ljudje, po katerih žilah teče rudeča kri, katerim bije v prsih človeško srce; to vam niso smešni nestvori fantastičnih pisateljev, ki nam duhovitost svojo kažejo s tem, da nam razgrinjajo neverjetne prizore in rišejo ljudi, katerim se po žilah pretaka — črnilo, a ne kri! Veseli nas, da so Kersnikove povesti našle priznanja tudi zunaj naše domovine. Njegov »Cyclamen«, njegov »Ponkrčev oče« in njegova »Rojenica« so preloženi že na nemški jezik; »Rojenica« in »Ponkrčev oče« izšla sta tudi v laškem prevodu. Zlasti pa ugajajo Kersnikove povesti našim bratom *Srbom*. Tako n. pr. so izšli Kersnikovi »Luterski ljudje« že leta 1884. v srbski »Narodni biblijoteki« bratov Jovanovičev. — »Stražilovo«, najboljši in najskrbneje uredovani leposlovni list srbski, priobčil je lani Kersnikovo sliko iz domačega življenja »Mačkova očeta« in povest „Mohoričev Tone“. Oba ta dva Kersnikova spisa sta zajedno izšla na srbski jezik preložena tudi v leposlovnem listu »Bosenska Vila«, ki izhaja v Sarajevu. Baš te dni pa smo dobili pismo od srbskega književnika, da letos izide v »Stražilovu« Kersnikova povest »Agitator«. Čestitamo dičnemu pripovedovalcu našemu na tem lepem vspehu. — Letos priobči gospod Kersnik v našem listu *kriminalno povest* »Testamente«. Nánjo opozárjamo danes svoje bralce ter omenjamo samo to, da, kar se tiče zanimivosti in mikavnosti, mogel se bode »Testamente« vzporéjati z izbornimi Jurčič-Kersnikovimi Rokovnjači.

„**Gospod Mirodolski**“. Klasična ta povest Stritarjeva, katero je lani gospod D. Ivan Trinko v laškem Viđmu preložil na italijanski jezik ter jo objavil v videmskem časopisu »Il cittadino italiano«, izide letos tudi v srbskem prevodu. Preložil jo je s pisateljevim dovoljenjem na srbski jezik g. Veljko M. Lukić v Karlovcih.

„**Rogača**“ I. številka II. l. nam je došla v teku meseca decembra na ogled ter nas iznenadila s svojo ukusno obliko in izbornim zabavnim gradivom. Z veseljem izjavljamo, da je »Rogača« list, katerega moremo najtopleje priporočati cenjenim čitateljem; zlasti mnogobrojne izvorne ilustracije, s katerimi soli dovtipe, zaslužijo vse pozornosti; skratka

»Rogač« je zabavno-šaljiv list, kakeršnega doslej še nismo imeli, kajti uredništvo se trudi in mnogo mnogo žrtvuje, da vestno izpolnuje svojo dolžnost ter zabava čitatelje svoje; nadejamo se torej, da ga bode tudi čestito občinstvo podpiralo z mnogobrojnimi naročili ter si tako ohranilo jedini slovenski šaljivi list. »Rogač« izhaja vsacega meseca 10. in 25. dan ter stoji vse leto 3 gld. 20 kr., poluleta 1 gld. 60 kr., četrt leta 85 kr. Naročnina naj se pošilja upravnštvu »Rogača« v Ljubljano. Prvo številko pošilja upravnštvu na željo brezplačno in franko na ogled.

August Dimitz † Dne 11. decembra 1886. je po kratki bolezni umrl v Ljubljani mož, ki je po svojem uradnem dostojanstvu, po svoji izredni učenosti, po svoji dejanski ljubezni do znanstva in umetnosti, kakor tudi po svojem blagem srci in plemenitem značaji zavzemal odlično mesto v deželi kranjski; umrl je c. kr. finančni nadsvetovalec in finančni direktor *August Dimitz* ter bil pokopan dne 13. decembra v Ljubljani pri sv. Krištofu.

August Dimitz, sin računskega svetovalca, bil je porojen dne 16. avgusta 1827. leta v Ljubljani, kjer je zvršil leta 1845. srednje šole ter, po dovršenih pravoslovnih študijah leta 1850. stopivši v državno službo, živel in služboval ves čas svojega življenja in ves čas pri istem uradu, pri katerem je dosegel na najvišji vrhunec. V finančnih in zlasti v pristojbinskih stvareh, pravijo, da je bil večak, kar je pokazal tudi s knjigo svojo »Handbuch des Gebührengesetzes« (l. 1860). A dasi vesten in natančen uradnik, vendar je našel poleg mnogih svojih uradnih opravil skromno in tiho živeti Dimitz še dovolj časa intenzivnemu delovanju na polji *domače zgodovine*. Leta in leta je neumorno preiskaval kranjske arhive, izpisaval zgodovinske viře ter sad svojega truda priobčeval v raznovrstnih spisih in razpravah, natisnenih po različnih časopisih (»Laibacher Zeitung«, »Blätter aus Krain« i. dr.) in zlasti v zborniku »Mittheilungen des historischen Vereins für Krain«. Zgodovinskemu društvu kranjskemu je bil Dimitz mnogo let odbornik, tajnik in duša vsega društvenega delovanja. Naposled po večletnem učenji in pripravljanji se je Dimitz lotil glavnega dela svojega, spisal je zgodovino dežele kranjske pod naslovom: »Geschichte Krains von der ältesten Zeit bis auf das Jahr 1813. Mit besonderer Rücksicht auf Cultur-entwicklung, Laibach 1874 — 76, 8° pri Kleinmayrji in Bambergu v štirih knjigah. Ogromno delo, v katerem je nagromadena čudovita množina zgodovinskega gradiva. Toda v tem, ko se večak čudi temeljitosti, razsežnosti in pridnosti pisateljevi, zanima tudi menj kritičnega bralca lepa dikcija in vznesena pisava Dimitzove zgodovine, ki nam v slikovitih podobah predstavlja politično in kulturno zgodovino Kranjske. Res je, da pisatelj stoji na svojem posebnem stališču in da do malega vse blagodejne vplive na deželo našo izvaja največ od nemškega naroda, toda gorko mu bije srcé tudi za našo Avstrijo in ožjo domovino Kranjsko in z lepimi besedami slaví na mnogih mestih vse kreposti in vrline naroda slovenskega, povzdiguje zasluge velikih njegovih sinov in zlasti o pričetkih novoslovenske književnosti ni še nobeden Slovenec pisal tako korenito, tako lepo, kakor Nemeec Dimitz. — Leta 1883. je izdal slavnostni spis »Die Habsburger in Krain«, ki je prišel tudi v slovenskem prevodu Cimpermanovem na svetlo pod naslovom »Habsburžani in dežela Kranjska«. Lani je priobčil iz velike zgodovine svoje prav dober posuetek pod imenom »Kurzgefasste Geschichte Krains mit besonderer Rücksicht auf Culturentwicklung, Laibach 1886, 8, 147« pri Bambergu. Bil je vrhu tega prejšnje čase šest let urednik uradne »Laibacher Zeitung«, pisal je prezanimive feljtone o domovinskih stvaréh vsem v naši deželi izhajajočim nemškim listom itd. Zlasti moramo pa omeniti, da je bil Dimitz tudi velik prijatelj *lepe* kujige, da je sam rad zlagal pesmi in da je prav dovršeno na nemški jezik preložil več *slovenskih* pesmij, zlasti Preširnovih, Cegnarjevih in Valjavčevih. V osebnem občevanji je bil pokojni Dimitz skromen in ljubezniv in zlasti v znanstvenih stvareh ga nikoli nisi brez vspeha prosil pomoči; radodarno je posojal knjige iz bogate svoje knjižnice ter dajal dobre prijateljske svete takim,